

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 12.01.1962, sp. zn. 7 To 326/61, ECLI:CZ:KSBR:1962:7.TO.326.1961.1

Číslo: 8/1962

Právní věta: Na základě zásady vyslovené v ustanovení § 3 odst. 1 a § 16 odst. 1 tr. zák. nutno zkoumat, zda skutek, který jest předmětem obžaloby (i napadeného rozsudku), nejen vykazuje znaky trestného činu spekulace podle § 134 a odst. 1 tr. zák. z roku 1950, nýbrž zda jej možno zároveň posoudit z hlediska ustanovení § 117 odst. 1 tr. zák. o spekulaci. Jestliže kupující naléhal na prodej vozidla, obžalovaného přemlouval, ač ten původně nebyl ochoten k uzavření dohody o prodeji vozidla, stěžít lze dovést náležitost podle ustanovení § 117 odst. 1 tr. zák., že přechovával vozidlo ke spekulativnímu cíli.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 12.01.1962

Spisová značka: 7 To 326/61

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obchod, Působnost trestních předpisů, Spekulace, Vrácení věci prokurátorovi k došetření

Předpisy: 140/1961 Sb. § 134a odst. 1

§ 117 odst. 1

§ 16 odst. 1

§ 254 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud ve Žďáře n. Sáz. uznal obžalovaného vinným, že přesně nezjištěného dne v říjnu 1957, kdy v kraji byl nedostatek motorových vozidel, ve Žďáře n. Sáz. prodal osobní vozidlo zn. Aero Minor, jehož odhadní cena byla 6420,- Kčs za 18 000,- Kčs.

Za to byl obžalovaný odsouzen pro trestný čin spekulace podle § 134a odst. 1 tr. zák. z r. 1950 k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, podmíněně na zkušební dobu dvou let.

Podle § 48 odst. 1, 2 tr. zák. z r. 1950 soud vyslovil peněžitý trest v částce 1000,- Kčs a v případě nedobytnosti podle § 49 odst. 1 cit. tr. zák. náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce nepodmíněně.

Krajský soud v Brně k odvolání obžalovaného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1, písm. b) tr. ř. v celém rozsahu zrušil a věc podle § 260 tr. ř. vrátil prokurátorovi k došetření.

Z odůvodnění:

Okresní soud vzal za prokázáno, že obžalovaný využil situace, kdy v kraji byl nedostatek motorových vozidel, a svůj osobní automobil odprodal za přemrštěnou cenu, takže dosáhl bezpracného zisku, přesahujícího částku 9000,- Kčs. Za tuto činnost, kterou okresní soud podřadil pod ustanovení § 134a odst. 1 tr. zák. z r. 1950 byl obžalovanému uložen trest šesti měsíců odnětí svobody (s povolením podmíněného odkladu výkonu na zkušební dobu dvou let) a nepodmíněný peněžitý trest v částce 1000,- Kčs.

Proti rozsudku podal odvolání obžalovaný. S poukazem na nesprávné hodnocení zjištěných skutečností a na neúplnost řízení pokládá rozsudek v otázce viny (a tím i ve výroku o trestu) za nespravedlivý a domáhá se jeho zrušení.

Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně podle hledisek § 254 odst. 1 tr. ř. a došel k závěru, že již vzhledem k situaci, jež nastala účinností nového tr. zákona dnem 1. ledna 1962, nelze napadený rozsudek potvrdit. Na základě zásady vyslovené v ustanovení § 16 odst. 1 tr. zák. nutno zkoumat, zda skutek, který jest předmětem obžaloby (i napadeného rozsudku), nejen vykazuje znaky trestného činu spekulace podle § 143a odst. 1 tr. zák. z roku 1950, nýbrž zda jej možno zároveň posoudit z hlediska ustanovení § 117 odst. 1 tr. zák. o spekulaci. Jen za těchto podmínek lze za platnosti nového tr. zákona uznat na trestní odpovědnost pachatele.

Úvahy prvního soudu jsou s ohledem na okolnosti během řízení najevo vyšle zaměřeny na objektivní stránku trestného činu spekulace podle § 134a odst. 1 tr. zák. z roku 1950. Není však náležitě dovozeno zavinění obžalovaného, zejména pokud jde o jeho vědomí přemrštěnosti prodejní ceny vozidla a jeho snahu o zcizení automobilu za úplatu, jež převyšuje skutečnou hodnotu vozidla a představuje neoprávněný prospěch nevyvážený řádnou prací.

Ustanovení § 117 odst. 1 tr. zák. okruh jednání postižitelných jako spekulace ve srovnání s dosavadním stavem zužuje. Vytýkaná činnost obžalovaného měla vztah k jedinému předmětu, o němž lze soudit, že měl skutečně větší hodnotu, jako má zákon na mysli. Nepřichází v úvahu ta okolnost, s níž zákon počítá, že by si obžalovaný vozidlo opatřil s úmyslem je se ziskem prodat či směnit. Vždyť obžalovaný po koupi v roce 1948 vozidla po 9 let používal. Pro závěr, že by mohlo jít o druhou eventualitu, totiž že by obžalovaný předmět, s tímž záměrem přechovával, není ve výsledcích dokazování opory, ovšem zatím tuto možnost vyloučit nelze. Pro posouzení této otázky bylo na místě provést důkazy, které obžalovaný již dříve nabízel. Jde o svědky Z. a K., kteří podle tvrzení obžalovaného mohou potvrdit, že kupující naléhal na prodej vozidla, obžalovaného přemlouval, ač ten původně nebyl ochoten k uzavření dohody o prodeji, lze stěží dovodit náležitost podle ustanovení § 117 odst. 1 tr. zák. požadovanou a obžalovaným od počátku řízení popíranou, již jest přechovávání vozidla ke spekulativnímu cíli.

Odvolací soud pokládá za potřebné, aby objasnění věci, na němž jest závislý další postup, bylo provedeno mimo rámec řízení před soudem. Proto ve shodě s ustanovením § 260 tr. ř. byla věc vrácena prokurátoru k došetření.